

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 79/19
Λουξεμβούργο, 20 Ιουνίου 2019

Απόφαση στην υπόθεση C-72/18
Daniel Ustariz Aróstegui κατά Departamento de Educación del Gobierno de
Navarra

Κατά τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου, οι καθηγητές συμβασιούχοι υπάλληλοι δημοσίου δικαίου δικαιούνται την ίδια μισθολογική προσαύξηση λόγω βαθμού με τους έχοντες την ίδια προϋπηρεσία καθηγητές δημοσίου υπαλλήλους εφόσον η συμπλήρωση ορισμένου χρόνου προϋπηρεσίας αποτελεί τη μοναδική προϋπόθεση για τη χορήγηση της προσαύξησης αυτής

Το 2007, το Departamento de Educación del Gobierno de Navarra (Υπουργείο Παιδείας της Κυβερνήσεως της Αυτόνομης Κοινότητας της Ναβάρρας, Ισπανία, στο εξής: Υπουργείο) προσέλαβε τον Daniel Ustariz Aróstegui ως καθηγητή στο πλαίσιο συμβάσεως δημοσίου δικαίου ορισμένου χρόνου. Έκτοτε αυτός ασκεί τα καθήκοντά του σε διάφορα σχολεία.

Το 2016, ο D. Ustariz Aróstegui ζήτησε από το Υπουργείο να του χορηγήσει τη μισθολογική προσαύξηση λόγω βαθμού την οποία λαμβάνουν οι καθηγητές δημόσιοι υπάλληλοι που έχουν την ίδια με αυτόν προϋπηρεσία. Κατόπιν απορρίψεως του αιτήματός του, προσέφυγε ενώπιον του Juzgado Contencioso-Administrativo n.º 1 de Pamplona (διοικητικού πρωτοδικείου αριθ. 1 Παμπλόνας, Ισπανία).

Το διοικητικό πρωτοδικείο αριθ. 1 Παμπλόνας επισημαίνει ότι το νυν ισχύον νομικό καθεστώς της Ναβάρρας προβλέπει, ως μοναδική αντικειμενική προϋπόθεση για την καταβολή της μισθολογικής προσαύξησης λόγω βαθμού, την αρχαιότητα έξι ετών και επτά μηνών στον αμέσως χαμηλότερο βαθμό, με αποτέλεσμα η βαθμολογική εξέλιξη να πραγματοποιείται αυτομάτως με την πάροδο του χρόνου. Διευκρινίζει επίσης ότι η εθνική νομοθεσία, δεδομένου ότι αντιλαμβάνεται τον βαθμό ως μηχανισμό εξέλιξης της επαγγελματικής σταδιοδρομίας ο οποίος προσιδιάζει στους δημοσίους υπαλλήλους, αντιμετωπίζει τη μισθολογική προσαύξηση λόγω βαθμού ως προσωπικές αποδοχές σύμφυτες προς την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου, με αποτέλεσμα η ιδιότητα αυτή να συνιστά υποκειμενική προϋπόθεση για τη χορήγηση της εν λόγω προσαύξησης.

Η συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου¹ (στο εξής: συμφωνία-πλαίσιο) απαγορεύει την αντιμετώπιση, όσον αφορά τις συνθήκες απασχόλησης, των εργαζομένων ορισμένου χρόνου δυσμενώς σε σχέση με τους εργαζομένους αορίστου χρόνου που τελούν σε συγκρίσιμη κατάσταση, μόνο επειδή έχουν σύμβαση ή σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου, εκτός αν αυτό δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους.

Το διοικητικό πρωτοδικείο αριθ. 1 Παμπλόνας, διερωτώμενο κατά πόσον η φύση και ο σκοπός της μισθολογικής προσαύξησης λόγω βαθμού δύνανται να αποτελέσουν αντικειμενικό λόγο ο οποίος δικαιολογεί τη δυσμενή μεταχείριση των συμβασιούχων υπαλλήλων δημοσίου δικαίου, αποφάσισε να υποβάλει το ερώτημα στο Δικαστήριο.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο εκτιμά ότι η συμφωνία-πλαίσιο αντιτίθεται στη χορήγηση, από εθνική νομοθεσία, μισθολογικής προσαύξησης στους εκπαιδευτικούς που

¹ Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 (στο εξής: συμφωνία-πλαίσιο) και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

απασχολούνται ως μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι, κατ' αποκλεισμό των εκπαιδευτικών που απασχολούνται ως συμβασιούχοι υπάλληλοι δημοσίου δικαίου με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου, εφόσον η συμπλήρωση ορισμένου χρόνου προϋπηρεσίας αποτελεί τη μοναδική προϋπόθεση για τη χορήγηση της προσαύξησης αυτής.

Κατά το Δικαστήριο, η χορήγηση της μισθολογικής προσαύξησης λόγω βαθμού πρέπει να θεωρείται «όρος απασχόλησης» κατά την έννοια της συμφωνίας-πλαίσου, διότι η μόνη αντικειμενική προϋπόθεση για τη χορήγηση αυτή είναι η συμπλήρωση προϋπηρεσίας έξι ετών και επτά μηνών.

Το Δικαστήριο εξετάζει εν συνεχεία εάν οι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι και οι επίμαχοι συμβασιούχοι υπάλληλοι δημοσίου δικαίου τελούν σε συγκρίσιμη κατάσταση. Ενώ υπογραμμίζει ότι εναπόκειται στο διοικητικό πρωτοδικείο αριθ. 1 Παμπλόνας, που είναι το μόνο αρμόδιο να εκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά, να κρίνει αν αυτό συμβαίνει, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι ουδεμία διαφορά υφίσταται μεταξύ των καθηκόντων, των εργασιών και των επαγγελματικών υποχρεώσεων που αναλαμβάνονται από καθηγητή δημόσιο υπάλληλο και των καθηκόντων, των εργασιών και των επαγγελματικών υποχρεώσεων που αναλαμβάνονται από καθηγητή συμβασιούχο υπάλληλο δημοσίου δικαίου. Πρέπει συνεπώς να γίνει καταρχήν δεκτό ότι η κατάσταση εργαζομένου ορισμένου χρόνου όπως ο D. Ustariz Aróstegui είναι συγκρίσιμη προς εκείνη ενός υπηρετούντος στο Υπουργείο εργαζομένου αορίστου χρόνου. Το Δικαστήριο διαπιστώνει δε ότι υφίσταται διαφορετική μεταχείριση εργαζομένων τελούντων σε συγκρίσιμη κατάσταση. Ελέγχει επομένως εάν υφίσταται «αντικειμενικός λόγος» ικανός να δικαιολογήσει μια τέτοια διαφορετική μεταχείριση.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η αναφορά απλώς στον προσωρινό χαρακτήρα της απασχολήσεως των συμβασιούχων υπαλλήλων δημοσίου δικαίου δεν δύναται να αποτελέσει αφεαυτής «αντικειμενικό λόγο», κατά την έννοια της συμφωνίας-πλαίσου. Ο αποκλεισμός των συμβασιούχων υπαλλήλων δημοσίου δικαίου από το ωφέλημα της μισθολογικής προσαύξησης λόγω βαθμού μπορεί επομένως να δικαιολογείται μόνον εφόσον τα εγγενή χαρακτηριστικά της ιδιότητας των δημοσίων υπαλλήλων έχουν πράγματι καθοριστική σημασία για τη χορήγηση του ωφελήματος αυτού. Το Δικαστήριο παρατηρεί συναφώς ότι **η χορήγηση της επίμαχης προσαύξησης φαίνεται ότι δεν συνδέεται με τη βαθμολογική εξέλιξη του οικείου δημοσίου υπαλλήλου αλλά με την αρχαιότητα**. Ειδικότερα, η εφαρμοστέα νομοθεσία απλώς απονέμει το δικαίωμα στην εν λόγω προσαύξηση κατόπιν ορισμένου χρόνου προϋπηρεσίας, εξαλείφοντας κατ' αυτόν τον τρόπο κάθε διαφορά σε σχέση με ένα απλό επίδομα αρχαιότητας. Συνεπώς, υπό την επιφύλαξη επαληθεύσεως από το διοικητικό πρωτοδικείο αριθ. 1 Παμπλόνας, **η επίμαχη προσαύξηση χορηγείται στους δημοσίου υπαλλήλους απλώς και μόνο λόγω της συμπληρώσεως του απαιτούμενου χρόνου προϋπηρεσίας και δεν επηρεάζει τη θέση τους στο σύστημα εξέλιξης της επαγγελματικής σταδιοδρομίας**. Το Δικαστήριο συνάγει εξ αυτού ότι **δεν υφίσταται εν προκειμένω «αντικειμενικός λόγος» ικανός να δικαιολογήσει τον αποκλεισμό των συμβασιούχων υπαλλήλων δημοσίου δικαίου που έχουν συμπληρώσει τον απαιτούμενο χρόνο προϋπηρεσίας από το ωφέλημα της επίμαχης μισθολογικής προσαύξησης**.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαίνεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582